ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἀπριλίου **1948** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **97**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Ν. Δ. 604. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1947 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ ἐπιβολῆς ἐφ' ἅπαξ εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς προκυψάσης ὠφελείας ὑπὲρ ἀγοραστῶν καπνῶν ἐκ χορηγηθεισῶν εἰς τούτους πιστώσεων» 1

Ν. Δ. 608. Περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν δι'ἀρδεύσεις χρησιμοποιουμένων ὑδάτων 2

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 604.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1947 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ ἐπιβολῆς ἐφ' ἅπαξ εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς προκυψάσης ὠφελείας ὑπὲρ ἀγοραστῶν καπνῶν ἐκ χορηγηθεισῶν εἰς τούτους πιστώσεων».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ψήφισμα ΜΓ' τῆς 1 Μαρτίου 1948 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἔκδοσιν Ψηφισμάτων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν ἰῶν διακοπῶν τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς» τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν Ι' τῆς 23 Μαρτίου 1948 ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται, ἀφ' ἧς ἴσχυσε, τὸ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1947 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ ἐπιβολῆς ἐφ' ἅπαξ εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς προκυψάσης ὠφελείας ὑπὲρ ἀγοραστῶν καπνῶν ἐκ χορηγηθεισῶν εἰς τούτους πιστώσεων», δημοσιευθὲν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 270 τῆς 9 Δεκεμβρίου 1947 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον δεύτερον

Τὸ ὡς ἄνω Νομοθετικὸν Διάταγμα τροποποιεῖται, συμπληροῦται καὶ κωδικοποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Περὶ ἐπιβολῆς ἐφ' ἅπαξ εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς προκυψάσης ὠφελείας ὑπὲρ ἀγοραστῶν καπνῶν ἐκ χορηγηθεισῶν εἰς τούτους πιστώσεων».

Ἄρθρον 1.

1. Φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, ἀσκοῦντα καπνεμπορικὴν ἐπιχείρησιν, εἰς ἃ ἐχορηγήθησαν ἀπὸ τῆς 4 Ἰουνίου 1945 μέχρι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946 παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ παρ' ἄλλων Τραπεζῶν πιστώσεις διὰ τὴν ἀγορὰν καπνῶν, ὑπόκεινται ἐπὶ τῆς ἐκ τούτου προκυψάσης ὑπὲρ αὐτῶν ὠφελείας εἰς ἐφ' ἅπαξ εἰδικὸν φόρον κατὰ τὰ ἑφεξῆς ὁριζόμενα. Πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα φορολογητέας ὠφελείας τεκμαίρεται ἀμαχήτως, ὅτι τὰ 70 ἑκατοστὰ τῆς χορηγηθείσης εἰς ἕκαστον φορολογούμενον πιστώσεως διετέθησαν πρὸς ἀγορὰν καπνῶν καὶ ἂν ἔτι τὸ πράγματι διατεθὲν πρὸς τοῦτο ποσὸν εἶναι ἀνώτερον ἢ κατώτερον τοῦ ὡς ἄνω ποσοστοῦ.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν α') ἡ ποσότης καπνῶν ἡ ὑφισταμένη εἰς ἐνέχυρον τὴν 30 Νοεμβρίου 1946 ἔναντι τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πιστώσεων καὶ β') ἐπὶ πωληθέντων τοιούτων καπνῶν ἢ ἐπὶ ἀπαλλαγέντων ἀπὸ τοῦ ἐνεχύρου δι' ἐξοφλήσεως τοῦ ἐπ' ἐνεχύρῳ χρέους ἀπὸ τῆς 26 Ἰανουαρίου 1946 μέχρι καὶ τῆς 29 Νοεμβρίου 1946, ἡ κατὰ τὸν χρόνον τῆς πωλήσεως ἢ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ ἐνεχύρου ποσότης αὐτῶν.

3. Προκειμένου περὶ καπνῶν, ἅτινα ὑφίσταντο εἰς ἐνέχυρον κατὰ τὴν 30 Νοεμβρίου 1946, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς παραγωγικῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς αὐτῶν καὶ τῆς μέσης ἀγοραίας παραγωγικῆς τιμῆς καπνῶν τῆς ἰδίας προελεύσεως καὶ τῆς αὐτῆς ποιοτικῆς καταστάσεως κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον 1946, προκειμένου δὲ περὶ τῶν πωληθέντων ἀπὸ τῆς 26 Ἰανουαρίου 1946 μέχρι καὶ τῆς 29 Νοεμβρίου 1946 ἐπ' ἐνεχύρῳ καπνῶν, ὡς καὶ περὶ τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀπαλλαγέντων ἀπὸ τοῦ ἐνεχύρου δι' ἐξοφλήσεως τοῦ ἐπ' αὐτῶν χρέους, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς παραγωγικῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς αὐτῶν καὶ τῆς μέσης ἀγοραίας παραγωγικῆς τιμῆς κατὰ τὸν μῆνα καθ' ὃν συνετελέσθη ἡ πώλησις ἢ ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ βάρους τοῦ ἐνεχύρου.

Τὸ σύνολον τῶν ὡς ἄνω πρὸς κυπτουσῶν δι' ἕκαστον φορολογουμένου διαφορῶν διαιρεῖται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἐμφαίνοντος τὸ διατεθὲν συνολικῶς ὑπὸ τούτου δι' ἀγορὰν καπνῶν ποσὸν δραχμῶν, τὸ δὲ πηλίκον τῆς διαιρέσεως ταύτης πολλαπλασιάζεται ἐπὶ τὰ 70 ἑκατοστὰ τῆς συνολικῆς χορηγηθείσης εἰς τὸν φορολογούμενον πιστώσεως. Τὸ οὕτω προκῦπτον γινόμενον ἀπο τελεῖ τὴν κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα φορολογουμένην ὠφέλειαν.

4. Τὰ εἰς τὰς ἀνωτέρω παραγράφους 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα, προκειμένου περὶ τῶν ἀπὸ τῆς 26 Ἰανουαρίου 1946 μέχρι καὶ τῆς 29 Νοεμβρίου 1946 πωληθέντων καπνῶν ἢ ἀπαλλαγέντων ἀπὸ τοῦ ἐνεχύρου δι' ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους, ἐφαρμόζονται καὶ ὅπου πρόκειται περὶ μερικῆς ἢ ὁλικῆς ἐξοφλήσεως τοῦ ἐπ' ἐνεχύρῳ χρέους κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω χρονικὴν περίοδον, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἐχώρησεν ἄρσις τοῦ ἐνεχύρου ἀπὸ τῆς εἰς τὸ καταβληθὲν ποσὸν ἀναλογούσης ποσότητος καπνῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ποσότης τῶν καπνῶν, ἡ ἀναλογοῦσα εἰς τὸ καταβληθὲν ἔναντι τοῦ ἐπ' ἐνεχύρῳ χρέους χρηματικὸν ποσόν, λογίζεται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων πλασματικῶς ὡς ἀπαλλαγεῖσα ἀπὸ τοῦ ἐνεχύρου κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς. Διὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας αἱ ἔναντι τοῦ χρέους καταβολαί, ὅπου πρόκειται περὶ πλειόνων τῆς μιᾶς πιστώσεων καὶ περὶ καπνῶν κατὰ

διαφόρους περιόδους δοθέντων εἰς ἐνέχυρον, λογίζονται γενόμεναι α') εἰς ἐξόφλησιν τῆς πρώτης πιστώσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ τῶν ἐφεξῆς ἐπιμένων αὐτῆς, μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν πιστώσεων, ὅπερ καλύπτουσιν αἱ καταβολαὶ τοῦ ὀφειλέτου καὶ β') εἰς πλασματικὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ ἐνεχύρου τῆς εἰς τὰς καταβολὰς ταύτας ἀναλογούσης ἐκ τοῦ ὅλου ἐνεχύρου ποσότητος καπνῶν, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τῆς πρώτης εἰς ἐνέχυρον ποσότητος καὶ ἐφεξῆς.

5. Εἰς τὸν κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα φόρον ὑπόκεινται καὶ τὰ εἰς ἃ ἐχορηγήθησαν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου πιστώσεις δι' ἀγορὰν καπνῶν, φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, ἅτινα εἴτε δὲν διέθεσαν τὴν ὑπὲρ αὐτῶν πίστωσιν πρὸς ἀγορὰν καπνῶν, εἴτε διέθεσαν μὲν τὴν πίστωσιν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, τὰ ἀγορασθέντα ὅμως καπνὰ δὲν ἐδόθησαν εἰς ἐνέχυρον.

Εἰς τὴν πρώτην τῶν ἄνω περιπτώσεων ἡ φορολογητέα κατὰ τὸ παρὸν Νομ. Διάταγμα ὠφέλεια προσδιορίζεται ἀμαχήτως ἴση πρὸς τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς τὰ 70 ἑκατοστὰ τῆς πιστώσεως διαφορὰν μεταξὺ τῆς μέσης παραγωγικῆς τιμῆς τῶν καπνῶν Μακεδονίας καὶ Θράκης κατὰ τὸν μῆνα, καθ' ὃν ἀνελήφθη ἕκαστον τμῆμα τῆς χορηγηθείσης πιστώσεως, καὶ τῆς ὁμοίας τιμῆς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1946. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιον μέσαι παραγωγικαὶ τιμαὶ δι' ἕκαστον μῆνα καθορίζονται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας μετὰ γνώμην τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Ἑλληνικοῦ Καπνοῦ. Εἰς τὴν δευτέραν τῶν ἄνω περιπτώσεων διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ὠφελείας λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ παραγωγικὴ τιμὴ ἀγορᾶς τῶν καπνῶν, ἅτινα ἠγοράσθησαν μέχρι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ μέση ἀγοραία παραγωγικὴ τιμὴ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1946 ἢ, ἐφ' ὅσον πρότερον ἐξωφλήθη ἡ πίστωσις, τοῦ μηνὸς καθ' ὃν ἔλαβε χώραν ἡ ἐξόφλησις.

6. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νομ. Διατάγματος, αἱ μεταβιβάσεις καπνῶν ἀποδεικνύονται ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν στοιχείων τῆς ἁρμοδίας Ἐφορίας Καπνοῦ.

Ἐξαιρετικῶς θεωροῦνται προσηκόντως ἀποδεικνυόμεναι καὶ μεταβιβάσεις καπνῶν, δι' ἃ κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταβιβάσεως εἶχεν ἐκδοθῇ ἐπ' ὀνόματι τοῦ πωλητοῦ ἄδεια κατοχῆς, γενόμεναι εἴτε διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, εἴτε δι' ἰδιωτικοῦ τοιούτου ἀποκτήσαντος βεβαίαν χρονολογίαν πρὸ τοῦ Δεκεμβρίου 1946 ἢ ὑποβληθέντος πρὸ τῆς χρονολογίας ταύτης εἰς τὴν Τράπεζαν, τοῦ γεγονότος τῆς τοιαύτης ὑποβολῆς ἀποδεικνυομένης ἐξ ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῆς Τραπέζης.

7. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ κατὰ τὸ παρὸν Νομ. Διάταγμα φόρου, ἡ τιμὴ τῆς ὑπὸ τοῦ καπνεμπόρου ἐκ τοῦ παραγωγοῦ ἀγορᾶς τῶν καπνῶν ἀποδεικνύεται ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν στοιχείων τῆς ἁρμοδίας Ἐφορίας Καπνοῦ, βάσει δὲ τῶν στοιχείων τῆς αὐτῆς Ἐφορίας προσδιορίζεται καὶ ἡ κατὰ περίπτωσιν διὰ τὸν ἐνδιαφέροντα μῆνα μέση παραγωγικὴ ἀγοραία τιμὴ τῶν καπνῶν. Ἐν ἀδυναμίᾳ τῆς ἁρμοδίας Ἐφορίας Καπνοῦ νὰ καθορίσῃ τὰς μέσας παραγωγικὰς ἀγοραίας τιμάς, εἴτε λόγῳ μὴ πραγματοποιήσεως πωλήσεων εἴτε λόγῳ καταστροφῆς τῶν ἀρχείων αὐτῆς, λαμβάνονται τιμαῦται ἐξ ἄλλης παραπλησίας Ἐφορίας Καπνοῦ.

Ἄρθρον 2.

Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 1 φορολογητέων ποσῶν ὁ φόρος ὁρίζεται εἰς 90 ο/ο καὶ δὲν ὑπόκειται εἰς οὐδεμίαν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων (Δήμων, Κοινοτήτων κλπ.) προσαύξησιν.

Ἄρθρον 3.

1. Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγχειρίσωσι ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ/τος δήλωσιν εἰς τὸν Οἶκον. Ἔφορον ΙΑ' Ἀθηνῶν. Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ παρατείνεται οὐχὶ πλέον τοῦ μηνὸς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἴτε δι' ἅπαντας τοὺς φορολογουμένους εἴτε διά τινας ἐκ τούτων.

Ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος διά τινας τῶν δηλωσάντων φορολογουμένων προκύπτει φόρος ἀνώτερος τοῦ βάσει τῆς δηλώσεώς των ἀναλογοῦντος, ὑποχρεοῦνται οὗτοι εἰς ἐγχείρισιν συμπληρωματικῆς δηλώσεως μέχρι τέλους Ἀπριλίου 1948. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας ταύτης ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος, θεωρουμένης τῆς ἀρχικῆς δηλώσεως ὡς ἀνακριβοῦς. Ἐὰν ἀντιθέτως ὁ φόρος εἶναι κατώτερος ἢ ἐπὶ πλέον διαφορὰ ἐκπίπτεται οἱκοθεν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐκ τοῦ ὀφειλομένου εἰσέτι φόρου ἢ, ἐν περιπτώσει καταβολῆς του, ἐπιστρέφεται τῇ αἰτήσει τοῦ φορολογουμένου.

Διὰ τοὺς φορολογουμένους, δι' οὓς δημιουργεῖται τὸ πρῶτον φορολογικὴ ὑποχρέωσις ἐκ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος, τάσσεται διὰ τὴν πρώτην τῶν ἐν αὐτῇ περιπτώσεων μηνιαία προθεσμία πρὸς ἐγχείρισιν δηλώσεως, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς εἰς τὴν ὡς ἄνω παράγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 1 ἀναφερομένης ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας. Διὰ τὴν δευτέραν τῶν ἐν τῇ ὡς ἄνω παραγράφῳ περιπτώσεων τάσσεται προθεσμία πρὸς ἐγχείρισιν δηλώσεως μέχρι τέλους Ἀπριλίου 1948. Παρερχομένων ἀπράκτων τῶν προθεσμιῶν τούτων ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος.

2. Ὑπόχρεοι κατοικοῦντες ἢ διαμένοντες κατὰ τὸν χρόνον τῆς δηλώσεως ἔξω τῶν Ἀθηνῶν ἢ Πειραιῶς, ἢ ἐπιχειρήσεις ἔχουσαι τὴν ἕδραν των ἔξω τῶν πόλεων τούτων, δύνανται νὰ ἐγχειρίσωσι τὴν δήλωσιν εἰς τὸν Οἶκον. Ἔφορον τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς των ἢ τῆς ἕδρας τῆς ἐπιχειρήσεώς των, ὑποχρεούμενον νὰ παραλάβῃ καὶ διαβιβάσῃ ταύτην εἰς τὸν κατὰ τὰ ἄνω ἁρμόδιον ΙΑ' Οἶκον. Ἔφορον Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ δήλωσις τοῦ ὑποχρέου δέον νὰ περιέχῃ: α') Τὸ ὀνοματεπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ κατοικίαν αὐτοῦ, ἢ τὴν ἕδραν τῆς ἐπιχειρήσεως προκειμένου περὶ καπνεμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, β') ἀναλυτικῶς τὰς ἀγορασθείσας ποσότητας καπνοῦ, τὸν χρόνον καὶ τὴν τιμὴν ἀγορᾶς ἑκάστης ποσότητος αὐτῶν, τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ κατοικίαν τοῦ πωλητοῦ καὶ τὸν Ἔφορον Καπνοῦ παρ' οὗ ἐφωδιάσθησαν διὰ τῆς κατὰ νόμον ἀδείας κατοχῆς δι' ἑκάστην ἀγορὰν καπνοῦ, γ') τὴν ὑφιστηρένην εἰς ἐνέχυρον ποσότητα καπνοῦ κατὰ τὴν 30 Νοεμβρίου 1946 καὶ τὴν μέσην ἀγοραίαν τιμὴν αὐτοῦ κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον κατὰ ποσότητα ἀγορᾶς, δ) τὸ κατὰ τὴν § 3 τοῦ ἄρθρου 1 φορολογητέον ποσὸν καὶ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἀναλογοῦντα φόρον καὶ ε') διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ κατὰ τὴν § 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 3 ἁρμοδίου Οἴκου. Ἐφόρου.

2. Προκειμένου περὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ β' ἐδαφίου τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 ἡ δήλωσις δέον νὰ περιέχῃ τὰ ἀνωτέρω τῶν ἐδαφ. α', β', δ' καὶ ε' τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου στοιχεῖα καὶ ἐπὶ πλέον τὸν χρόνον τῆς πωλήσεως τῶν καπνῶν ἢ ἄρσεως τοῦ ἐνεχύρου καὶ τὴν τότε ἀγοραίαν παραγωγικὴν τιμὴν τῶν καπνῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Ὁ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ/μα φόρος καταβάλλεται εἰς τρεῖς ἴσας μηνιαίας δόσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη ἅμα τῇ λήξει τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας.

2. Εἰς περίπτωσιν ὅμως καθ' ἣν τὰ καπνὰ ὑφίστανται εἰς ἐνέχυρον κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὁ ὀφειλόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπεχρέου ἐπὶ τούτων φόρος καταβάλλεται μετὰ τὴν πώλησιν αὐτῶν. Ἐπὶ τμηματικῆς πωλήσεως τοιούτων καπνῶν ἢ ἐπὶ μερικῆς ἄρσεως τοῦ ἐνεχύρου, καταβάλλεται ἡ βαρύνουσα τὸ πωληθὲν ἢ ἀποδεσμευθὲν μέρος αὐτῶν ἀναλογία.

Ἐὰν τὰ εἰς φορολογίαν ὑποκείμενα ἐπ' ἐνεχύρῳ καπνὰ ἐπωλήθησαν, ὁ δ' ὑπόχρεος κατέχει ἕτερα καπνὰ ἐπ' ἐνεχύρῳ εἰς τινα τῶν Τραπεζῶν, καλύπτοντα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐπ' ἐνεχύρῳ χρέους, τὸν ὀφειλόμενον φόρον, ἐπιτρέπεται

τῇ αἰτήσει τοῦ φορολογουμένου ὑποβαλλομένῃ εἰς τὸν Ταμίαν ὑποχρεούμενον νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τὸν ὀφειλόμενον φόρον.

3. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου 2 καταβλητέος μετὰ τὴν πώλησιν τῶν καπνῶν φόρος, ἐπὶ μὲν τῶν πωλουμένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καπνῶν παρακρατεῖται ὑπὸ τῆς Τραπέζης κατὰ τὴν ἀπόδοσιν εἰς τοὺς δικαιούχους τοῦ τιμήματος πωλήσεως τῶν καπνῶν τούτων, ἐπὶ πάσης δ' ἄλλης πωλήσεως ὁ φόρος καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου κατὰ τὴν πώλησιν καὶ δὲν ἀποδίδεται τὸ ἐνέχυρον ἄνευ προσαγωγῆς πιστοποιητικοῦ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου καὶ Ταμίου ἐμφαίνοντος τὴν καταβολὴν τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου.

4. Ἡ ὑπὸ τῆς Τραπέζης παρακράτησις τοῦ φόρου ἐνεργεῖται βάσει πιστοποιητικοῦ τοῦ ἁρμοδίου κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα Οἰκον. Ἐφόρου ΙΑ' Ἀθηνῶν, ἐμφαίνοντος τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν αὐτοῦ. Τὰ ὑπὸ τῆς Τραπέζης παρακρατούμενα ποσὰ τοῦ φόρου κατατίθενται ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸ Ταμεῖον Γενικῶν Ἐσόδων. ὅπερ ἐκδίδει ἴδιον δι' ἕκαστον φορολογούμενον διπλότυπον καὶ βεβαιοῖ ἐπὶ τοῦ προσκομιζομένου ὑπὸ τῆς Τραπέζης ὡς ἄνω πιστοποιητικοῦ τοῦ ΙΑ' Οἰκον. Ἐφόρου, τὴν καταβολὴν δι'ἀναγραφῆς ἐπ' αὐτοῦ τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ διπλοτύπου εἰσπράξεως. Τὸ παραδιδόμενον τῇ Τραπέζῃ διπλότυπον, ἀποδίδει αὕτη εἰς τὸν φορολογούμενον.

5. Ὁ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 3 εἰσπραττόμενος φόρος βεβαιοῦται οἴκοθεν ὑπὸ τοῦ Ταμίου καὶ εἰσάγεται ὡς δημόσιον ἔσοδον ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀντίγραφον δὲ τῆς καταστάσεως βεβαιώσεως ἀποστέλλεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν ἁρμόδιον ΙΑ' Οἰκον. Ἔφορον Ἀθηνῶν.

6. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ὁρισθῇ ἡ βεβαίωσις καὶ καταβολὴ τοῦ κατὰ τὴν παράγρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου φόρου καὶ πρὸ τῆς πωλήσεως τῶν καπνῶν, ἐφ' ὅσον προτάσει τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς ἤθελεν ἀνοιχθῇ πίστωσις ὑπὸ τῆς Τραπέπέζης τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ ἑκάστου ὑποχρέου, διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου τούτου.

7. Ἡ πίστωσις αὕτη διέπεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὅρων ὡς πρὸς τοὺς τόκους, τὴν ἀσφάλειαν κλπ. ὑπὸ τῶν ὁποίων διέπονται καὶ αἱ χορηγηθεῖσαι διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν εἰς ἐνέχυρον ὑφισταμένων καπνῶν πιστώσεις καὶ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν φορολογούμενον ἡ ἀποδοχὴ τῆς τοιαύτης πιστώσεως ἧς ἡ χρῆσις ἐπιτρέπεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα φόρου.

8. Διὰ τῆς κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 6 Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ὁριζούσης καὶ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου δύναται νὰ ὁρισθῇ ἡ καταβολὴ αὐτοῦ εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν φορολογουμένων εἴτε ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν ἐκ τῆς ἀνοιχθησομένης ὑπὲρ τούτων πιστώσεως.

9. Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 2 ὁριζομένων, διὰ τοὺς μικροκαπνεμπόρους τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ παρόντος νόμου, πωλήσαντας τὰ καπνά των εἰς τὸ ἐσωτερικὸν εἴτε ἀνεπεξέργαστα ἐντὸς τοῦ ἔτους 1946, εἴτε ἐπεξειργασμένα ἐντὸς τοῦ ἔτους 1947 καὶ πρὸ τῆς πριμοδοτήσεως, ἀποδεικνυομένων τούτων ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν στοιχείων τῶν ἁρμοδίων Ἐφορειῶν Καπνοῦ, ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 φορολογητέων ποσῶν ὁ φόρος ὁρίζεται εἰς 50 ο)ο καὶ δὲν ὑπόκειται εἰς οὐδεμίαν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων προσαύξησιν.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ ἐγχείρισις δηλώσεως πέραν τῆς ἐν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 ὁριζομένης προθεσμίας, ἐπάγεται τὴν ἐπιβολὴν προσαυξήσεως ἴσης πρὸς 2 ο)ο ἐπὶ τοῦ φόρου δι' ἕκαστον μῆνα ἐκπροθέσμου, μὴ δυναμένης τῆς προσαυξήσεως ταύτης νὰ ὑπερβῇ τὰ 25 ο)ο τοῦ φόρου.

[illegible] Ἐφόρος ἐπιλαμβάνεται ἀμέσως τοῦ ἐλέγχου πρὸς διαπίστωσιν ἐνδεχομένων ἀνακριβειῶν τῆς δηλώσεως ἢ ἐξακρίβωσιν φορολογουμένων οἱ ὁποῖοι παρέλειψαν νὰ ὑποβάλωσι δήλωσιν.

3. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐγχειρίσεως δηλώσεως ἢ ἀνακριβείας αὐτῆς ὁ φόρος ἐπιβάλλεται διὰ πράξεως τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου καὶ προσαυξάνεται κατὰ 25ο)ο διὰ τὴν ἀνακρίβειαν τῆς δηλώσεως καὶ κατὰ 50 ο)ο διὰ τὴν παράλειψιν αὐτῆς.

4. Ἐπὶ ἀνακριβειῶν τῆς δηλώσεως, ἐὰν ἡ καταλογιστικὴ τοῦ ἐπὶ πλέον φόρου πρᾶξις ἐκδοθῇ μετὰ τὴν πώλησιν τῶν καπνῶν, ὁ συμπληρωματικὸς φόρος βεβαιοῦται εἰς βάρος τοῦ φορολογουμένου ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 6 πράξεως τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου, δικαιοῦται ὁ φορολογούμενος ν' ἀσκήσῃ ἔνστασιν κατ' αὐτῆς.

2. Ἡ ἔνστασις ἐγχειριζομένη ἢ ἐπιδιδομένη εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκον. Ἔφορον δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως αὐτοῦ, εἶναι δὲ ἀπαράδεκτος ἡ συζήτησις αὐτῆς ἂν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως δὲν προσαχθῇ γραμμάτιον παρακαταθήκης δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων (50.000) διὰ δικαστικὰς δαπάνας.

3. Αἱ ἐνστάσεις ἀπευθύνονται ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνστάσεων Δ' κατηγορίας καθαρῶν προσόδων τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, εἰς ἣν ὡς λαϊκὸν μέλος μετέχει εἷς τῶν ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ καπνεμπόρων ὁριζόμενος μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τῆς Καπνεμπορικῆς Ὁμοσπονδίας. Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι ἀνέκκλητοι, μὴ ὑποκείμεναι εἰς οὐδὲν περαιτέρω ἔνδικον μέσον πλὴν τῆς ἀναιρέσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

4. Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων, τὴν κοινοποίησιν τῶν ἀποφάσεων, τὰς προθεσμίας παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου, τὰς ἀμοιβὰς τῶν μελῶν τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ γραμματέως αὐτῆς ὡς καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου καὶ διὰ τὴν ἐν γένει διαδικασίαν βεβαιώσεως τοῦ φόρου, ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ μὴ ἄλλως ὁριζόμενα διὰ τοῦ παρόντος Ν. Δ. αἱ διατάξεις τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος 53)1946 «περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος» δι' ὧν καθορίζεται ἡ διαδικασία ἀκυρώσεως ἢ τροποποιήσεως ὁριστικῶν ἐγγραφῶν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος Ν. Δ. πράξεων τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τῶν ὁριστικοποιουμένων συνεπείᾳ μὴ ἀσκήσεως ἐνστάσεως ἀποφαινομένης περὶ τούτου τῆς κατὰ τὴν παράγρ. 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὑπὸ τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ μεταρρυθμισθῇ λόγῳ λογιστικοῦ λάθους καὶ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις αὐτῆς, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ φορολογουμένου, ὑποβαλλομένη ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἧς ζητεῖται ἡ μεταρρύθμισις.

Ἄρθρον 8.

Ὁ ἁρμόδιος Οἰκον. Ἔφορος δικαιοῦται νὰ ζητῇ παρὰ τῶν Δημοσίων ἢ Δικαστικῶν ἀρχῶν, Τραπεζῶν ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων, οἱανδήποτε πληροφορίαν ἣν κρίνει ἀναγκαίαν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος, ὑποχρεωμένων τούτων νὰ παρέχωσι τὰς ζητουμένας πληροφορίας.

Ἄρθρον 9.

Πάντα τὰ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα ἔγγραφα συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἐξαιρέσει τῶν ἐνδίκων μέσων ὑποκειμένων εἰς τὰ κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ τελῶν χαρτοσήμου τέλη.

Ἄρθρον 10.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν προσδιορίζει, ἐγκρίνει καὶ ἐντέλλεται δι' ἀποφάσεων αὐτοῦ πᾶσαν δαπάνην ἀναγκαιοῦσαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος, ἥτις καταλογίζεται εἰς τὰ ἔξοδα βεβαιώσεως τῶν ἀμέσων φόρων.

1. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν κατὰ τὴν Δ΄ κατηγορίαν τῶν καθαρῶν προσόδων φορολογητέων κερδῶν ἐκ τῆς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1946 καὶ ἐφεξῆς πωλήσεως καπνῶν εἰς φύλλα, ἡ τιμὴ κτήσεως τῶν καπνῶν τούτων αὐξάνεται κατὰ τὸ ποσὸν τῆς δια τὰ αὐτὰ καπνὰ φορολογουμένης κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὠφελείας.

2. Προκειμένου περὶ πωλήσεων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καπνῶν εἰς φύλλα, ὁ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου καταβληθεὶς φόρος ἐκπίπτεται ἐκ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου τοῦ φορολογουμένου εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἤθελε προσδιορίσει τὴν φορολογητέαν συνολικὴν καθαρὰν πρόσοδον αὐτοῦ οὐχὶ βάσει τοῦ τεκμηρίου τοῦ ἄρθρου 25 παράγραφος 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 53)1946 Νομοθ. Διατάγματος, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πραγματικῶν αὐτοῦ προσόδων.

3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ διάθεσις τοῦ καπνοῦ ἐξ οὗ ἡ ὠφέλεια, περὶ ἧς αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος, ἐπραγματοποιήθη εἰς περιόδους ἐμπιπτούσας εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς οἰκονομικὰ ἔτη, ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκπιπτόμενος φόρος ἐπιμερίζεται ἀναλόγως τῆς καθ' ἑκάστην περίοδον διατεθείσης ποσότητος καπνοῦ, ἐκπίπτεται δὲ ἐκ τῆς συνολικῆς προσόδου ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου, ὅπερ ἀντιστοιχεῖ εἰς τὴν περίοδον καθ' ἣν ἐκτήθη ἡ κατ' αὐτὸ φορολογουμένη συνολικὴ καθαρὰ πρόσοδος.

Ἄρθρον 12.

Ἡ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1064)46 Α.Ν. «περὶ χορηγήσεως ἐνσήμων ταινιῶν καπνοῦ εἰς τὰς Καπνοβιομηχανίας» καὶ τῆς κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτοῦ ἐκδοθείσης ὑπ' ἀριθ. Μ. 5959)25.5.46 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, χορηγηθεῖσα πίστωσις εἰς ἐνσήμους ταινίας καπνοῦ, καθ' ὃ ποσὸν παραμένει ἀνεξόφλητος, ἐξοφλεῖται εἰς πέντε ἴσας μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβλητέας μέχρι 30 Νοεμβρίου 1947, ἐντόκως ἀπὸ 1 Μαΐου 1947 πρὸς τὸ ἑκάστοτε νόμιμον ἐπιτόκιον. Ἡ καθιστέρησις μιᾶς δόσεως καθιστᾷ ἀπαιτητὸν ὁλόκληρον τὸ ποσόν.

Ἄρθρον 13.

Ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ διὰ τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἐπιβαλλομένου φόρου τὰ 50 ο)ο διατίθενται ὑπὲρ τῶν καπνοπαραγωγῶν τῶν πωλησάντων τὰ καπνὰ αὐτῶν κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον ἀπὸ 4 Ἰουνίου 1945 μέχρις 25 Ἰανουαρίου 1946.

Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, θέλουσι καθορισθῆ· α΄) Ὁ τρόπος τῆς διανομῆς τοῦ ὡς ἄνω ποσοστοῦ εἰς τὰ δικαιοῦχα πρόσωπα, β΄) Τὰ τῆς καταβολῆς αὐτοῦ εἰς τοὺς δικαιούχους, δυναμένης νὰ γίνῃ εἴτε εἰς χρῆμα εἴτε εἰς εἴδη ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον καὶ γ΄) πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 14.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἀπριλίου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, Γ. ΒΑΡΒΟΥΤΗΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Α. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, Α. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, Φ. ΖΑΪΜΗΣ, Θ. ΚΙΖΑΝΗΣ, Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ, Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἀπριλίου 1948.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ

(α)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 608.

Περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν δι' ἀρδεύσεις χρησιμοποιουμένων ὑδάτων.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ψήφισμα ΜΓ' τῆς 1 Μαρτίου 1948 τῆς Δ΄ Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἔκδοσιν Ψηφισμάτων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῆς Δ΄ Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς» μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Δημόσια ὕδατα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου εἶναι ἅπαντα τὰ ρέοντα ἢ στάσιμα ἐπιφανειακὰ ἢ ὑπόγεια ὕδατα τῆς χώρας, πλὴν τῶν ἰδιωτικῶν ὑδάτων, ὡς καθορίζεται ὑπὸ τῆς ἑπομένης παραγράφου.

2. Ἰδιωτικῆς κυριότητος ὕδατα εἶναι τὰ ἑπόμενα :

α΄) Ἡ ἐν ἰδιωτικῷ κτήματι ἀναβλύζουσα πηγὴ καὶ τὸ ὑπὸ τὸ ἰδιωτικὸν ἔδαφος ὕδωρ.

β΄) Τὰ μέσῳ τεχνικοῦ ἔργου ἐκτελεσθέντος παρὰ τοῦ κυρίου, νομέως ἢ κατόχου τοῦ κτήματος συγκεντρούμενα ἢ ἀγόμενα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ὑπόγεια ὕδατα.

γ) Τὰ ἐκ δημοσίων ὑδάτων ἑλκόμενα δι' ἰδιωτικοὺς σκοποὺς δυνάμει τίτλων ἢ παραχωρήσεων.

δ) Τὰ ἐντὸς ἰδιωτικοῦ κτήματος συγκεντρούμενα ὄμβρια ὕδατα, οἷον ἕλη, τέλματα, μικραὶ λίμναι.

ε) Τὰ ἐντὸς τεχνητῶν ἀγωγῶν ἢ σωλήνων δι' ἰδιωτικούς, κοινοτικοὺς ἢ δημοτικοὺς σκοποὺς ρέοντα ὕδατα, ὡς καὶ τὰ ἐντὸς πάσης φύσεως δεξαμενῶν κειμένων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἰδιωτικοῦ κτήματος διοχετευόμενα ὕδατα.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπὶ δημοσίων ὑδάτων ἰδιωτικὸν δικαίωμα ἀποκτᾶται ἐφεξῆς μόνον διὰ παραχωρήσεως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους καὶ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

2. Τὰ μέχρι τοῦδε νομίμως κτηθέντα ἢ ἀναγνωρισθέντα ἰδιωτικὰ δικαιώματα ἐπὶ δημοσίων ὑδάτων περιορίζονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν χρῆσιν δι' ἣν ἐκτήθη τὸ ἰδιωτικὸν δικαίωμα καὶ μέχρι τῆς πραγματικῆς ἀνάγκης τοῦ δικαιούχου, ἀπαγορευομένης τῆς πρὸς τρίτους διαθέσεως τοῦ περισσεύματος θεωρουμένου ὡς δημοσίου ὕδατος.

Ἄρθρον 3.

1. Οἱ ἰδιοκτῆται, νομεῖς ἢ κάτοχοι ἀρτεσιανῶν φρεάτων ὑποχρεοῦνται ὅπως τοποθετῶσιν ἐπ' αὐτῶν δικλείδας καὶ ὅπως ρυθμίζωσι τὴν ἐκροὴν αὐτῶν ἀναλόγως πρὸς τὰς ὑφισταμένας πραγματικὰς ἀνάγκας χρήσεως τοῦ ὕδατος καὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποφεύγηται ἡ συνεπείᾳ ἀσκόπου ἐκροῆς ἐξάντλησις τῶν ὑδροφόρων στρωμάτων, ἡ ἐπιζημία κατάκλυσις ἐδαφῶν καὶ ἡ δημιουργία ἑλοσογόνων ἑστιῶν.

2. Ἐν ἀρνήσει τῶν ὑποχρέων ὅπως τοποθετήσωσι τὰς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ρυθμιστικὰς δικλείδας αὗται τοποθετοῦνται μερίμνῃ τῆς ἁρμοδίας Διευθύνσεως Γεωργίας, τῆς σχετικῆς δαπάνης βαρυνούσης τοὺς ὑποχρέους καὶ εἰσπραττομένης παρ' αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον δαπάνη διατίθεται ὑπὸ τῶν Δ)σεων Γεωργίας ἐκ τῶν πιστώσεων τοῦ πρ)σμοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, εἰς ἃς καὶ ἀποδίδεται τὸ παρὰ τῶν ὑποχρέων εἰσπραττόμενον κατὰ τ' ἀνωτέρω ποσόν.

3. Ἡ μετὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν ρυθμιστικῶν δικλείδων μὴ συμμόρφωσις τῶν ὑποχρέων πρὸς τὰς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβαλλομένας αὐτοῖς ὑποχρεώσεις, ἀποτελεῖ ἀδίκημα τιμωρούμενον διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρις ἓξ μηνῶν ἢ χρηματικῆς ποινῆς τοὐλάχιστον διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν, ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, ἐκδικαζόμενον δὲ κατὰ τὴν διαδικασίαν περὶ Μονομελῶν Πλημμελειοδικείων ὡς κατεπείγον.

Ὁ κύριος ἀκινήτου δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου Συμβουλίου, σύστασιν δουλείας διοχετεύσεως ὕδατος ἐκ πηγῆς ἢ φρέατος ἢ ποταμοῦ ἐφ' οὗ ἔχει δικαίωμα πρὸς ἄρδευσιν ἢ ὑδρολίπανσιν τοῦ ἀκινήτου του, εἰς βάρος τῶν ἐνδιαμέσων ἀγροτικῶν ἀκινήτων.

Ὁ καθορισμὸς τῆς καταβλητέας ἀποζημιώσεως γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν τῆς τοποθεσίας τῶν βαρυνομένων διὰ τῆς δουλείας ἀκινήτων κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου ΒΧΗ'.

Ἄρθρον 5.

1. Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δικαιοῦχος τῆς δουλείας ὑποχρεοῦται νὰ προσβῇ δαπάνας του εἰς τὰ ἀναγκαῖα κατασκευάσματα, εἰς τρόπον ὥστε ἐξ αὐτῆς νὰ μὴ παρακωλύεται εἰς τρίτους κυρίους παρακειμένων ἀκινήτων ἡ ἄσκησις τῶν δικαιωμάτων των ἐπ' αὐτῶν.

2. Τὰ ἀνωτέρω κατασκευάσματα, καθοριζόμενα ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ὁριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκ τριῶν τὸ πολὺ δημοσίων τεχνικῶν ὑπαλλήλων, συντελοῦνται, ὑποχρεωτικῶς, συγχρόνως μὲ τὰ ἔργα τῆς διοχετεύσεως.

3. Ἐν παραλείψει τοῦ δικαιούχου τῆς δουλείας νὰ προβῇ εἰς τ' ἀναγκαῖα διὰ τὴν διοχέτευσιν κατασκευάσματα καὶ τὰς ἀναγκαίας ἑκάστοτε ἐπισκευὰς τῶν ἔργων διοχετεύσεως, μετὰ προηγουμένην πρόσκλησιν τοῦ κυρίου τοῦ δουλεύοντος, ἀπαγγέλλεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Προέδρου Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαδικασίαν κατάργησις τῆς δουλείας.

Διαχείρισις καὶ χρῆσις ἀρδευτικῶν ὑδάτων.

Ἄρθρον 6.

1. Πάντα τὰ ζητήματα τὰ σχέσιν ἔχοντα μὲ τὰς ἀρδεύσεις, ἤτοι ἡ χρῆσις, ρύθμισις, ἐκμετάλλευσις, διοίκησις, διανομὴ καὶ διαχείρισις τῶν ὑδάτων τῆς Χώρας τῶν χρησιμοποιουμένων ἢ δυναμένων νὰ χρησιμοποιηθοῦν δι' ἀρδεύσεις, ὑπάγονται, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ ἐνασκουμένην διὰ τῶν παρ' αὐτῷ Ὑπηρεσιῶν Δ)σεως Ὑδάτων καὶ Διευθύνσεως Ὑδραυλικῶν Κατασκευῶν, τῶν κατὰ τόπους Γεωργικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας, κατὰ τὰ ἐν τοῖς οἰκείοις ἄρθροις τοῦ παρόντος εἰδικῶς ὁριζόμενα.

2. Ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὑπάγονται τοῦ λοιποῦ καὶ τὰ Εἰδικὰ Ταμεῖα, τὰ Νομικὰ Πρόσωπα ἐν γένει ὡς καὶ οἱ Ὀργανισμοὶ Δημοσίου Δικαίου, ὧν ἀποκλειστικὸς ἢ κύριος σκοπὸς εἶναι αἱ ἀρδεύσεις.

3. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐν περιπτώσει παροχετεύσεως ὕδατος ἐκ ποταμῶν ἢ μεγάλων ροῶν χρησίμων καὶ δι' ἄλλους σκοπούς, μὴ ἀρδευτικούς, ἀπαιτεῖται κοινὴ ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Δημοσίων Ἔργων.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, ὅπως δι' ἀποφάσεώς του ἐκδιδομένης κατόπιν γνώμης τοῦ οἰκείου παρ' αὐτῷ Συμβουλίου, χορηγῇ δικαίωμα χρήσεως τῶν δημοσίων ὑδάτων δι' ἀρδεύσεις, ὑφ' οὓς ὅρους κρίνει ὅτι ταῦτα ὠφελοῦν τὴν γεωργικὴν παραγωγήν.

2. Ἐὰν διὰ τὴν χρῆσιν τῶν ἀνωτέρω ὑδάτων ἀπαιτῶνται ἀπαλλοτριώσεις ἰδιοκτησιῶν καὶ ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων οἱασδήποτε φύσεως καὶ περιεχομένου, ἢ ἡ ἐπιβολὴ περιορισμῶν, διατάσσονται δι' ὁμοίας ἀποφάσεως ἐκδιδομένης κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 2 καὶ 9 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 8.

Διὰ τῆς, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἐκδιδομένης ἀποφάσεώς του ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δικαιοῦται:

α) Νὰ καθορίζῃ καὶ ρυθμίζῃ τὴν χρῆσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν ὑδάτων δι' ἀρδεύσεις κατὰ τὸν ἐπωφελέστερον διὰ τὴν γεωργίαν τρόπον ἀναλόγως τοῦ ὑπάρχοντος ὕδατος καὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ νὰ περιορίζῃ τὰς ὑπαρχούσας ὑδατικὰς δουλείας ἢ τὴν προνομιακὴν χρῆσιν τοῦ ὕδατος ἢ οἱαδήποτε κεκτημένα δικαιώματα ἐπὶ παντὸς εἴδους ὑδάτων εἰς τὰς ἀπαραιτήτους ἀνάγκας τοῦ δικαιούχου, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὡς ἄνω Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐπιτρέπεται ἡ λῆψις προσωρινῶν μέτρων ἀποσκοπούντων εἰς τὴν ρύθμισιν τῆς νομῆς καὶ γενικῶς τῆς χρήσεως ὑδάτων, περὶ ὧν ὁρίζεται ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, κατὰ τρόπον διάφορον τοῦ ὑπὸ ταύτης ὁρισθέντος.

β) Νὰ ἐπιβάλῃ, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ παρόντος, διὰ τὴν προώθησιν τῶν ἀρδεύσεων, τὴν ἐκτέλεσιν καὶ συντήρησιν ἔργων συλλογῆς, αὐξήσεως, ἀντλήσεως, διοχετεύσεως, ἀποχετεύσεως καὶ καλλιτέρας διανομῆς τῶν ὑδάτων, ὡς καὶ τὴν κατασκευὴν φραγμάτων πρὸς συλλογὴν ὀμβρίων ὑδάτων, ὑπὸ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 9 ἀναφερομένων προσώπων καὶ νὰ καθορίζῃ τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τούτων.

γ) Νὰ ἐλέγχῃ τὴν χρῆσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν πρὸς ἄρδευσιν διατιθεμένων ὑδάτων, νὰ ρυθμίζῃ τὰ τῆς ἀρδεύσεως ἐν γένει, τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ὕδατος δι' ὡρισμένας καλλιεργείας, τὴν ἔκτασιν καὶ περιοδικότητα τῆς ἀρδεύσεως, τὴν διάρκειαν αὐτῆς, καθὼς καὶ τὰ τῆς ἐκτελέσεως καὶ συντηρήσεως τῶν πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένων ἔργων.

δ) Νὰ κηρύσσῃ ὡρισμένας περιοχὰς τῆς περιφερείας τῆς τέως Διοικήσεως τῆς Πρωτευούσης κεκορεσμένας φρεάτων κοινῶν ἢ ἀρτεσιανῶν καὶ νὰ ἀπαγορεύῃ τὴν ἀνόρυξιν ἄλλων πρὸς ἄντλησιν ἀρδευτικῶν ὑδάτων.

Ὁ παρὰ τὴν τοιαύτην ἀπαγόρευσιν ἀνορύσσων φρέαρ τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 500 000 δραχμῶν καὶ τὸ ἀνορυχθὲν φρέαρ κλείεται δαπάναις αὐτοῦ διὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ἢ ἐπιμελείᾳ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 9 ἀναφερομένων προσώπων.

ε) Ἐὰν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τῶν προηγουμένων παραγράφων ὁριζομένων ἐπιβάλλεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων, διατάσσεται αὕτη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 2 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἰδιωτικὰ ὕδατα

Ἄρθρον 9.

1. Ὅσα ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν ὑδάτων εἴτε λόγῳ ποσότητος, εἴτε λόγῳ θέσεως χρησιμοποιοῦνται ἢ δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσι πέραν τῆς πραγματικῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν ἀρδευτικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἰδιοκτήτου, δύνανται ν' ἀπαλλοτριωῦνται ἀναγκαστικῶς δι' ἀρδεύσεις, δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ οἰκείου Συμβουλίου, ὑπὲρ Νομικῶν ἢ Φυσικῶν Προσώπων, Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Γεωργικῶν Ἱδρυμάτων, μεθ' ἁπάντων τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων, ὑφισταμένων δουλειῶν πάσης φύσεως ὡς καὶ πάσης ἀπαραιτήτου διὰ τὰ ἔργα ἰδιοκτησίας, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ὁποίας περιλαμβάνονται πηγαὶ καὶ ὁδοὶ μεταφορᾶς καὶ προσπελάσεως εἰς τὰ ἔργα, ἄγωγοὶ ἀρδεύσεως, ὡς καὶ ὑδρόμυλοι, ὑδροτριβαὶ μετὰ τῶν ἐγκαταστάσεων των κλπ.

2. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δι' ὁμοίας ἀποφάσεώς του, τηρουμένων τῶν διατυπώσεων τῆς 1ης παραγράφου, δύναται ἐπίσης νὰ συνιστᾷ δουλείας ὕδατος καὶ διοχετεύσεως αὐτοῦ, νὰ ἐπιβάλῃ περιορισμοὺς πάσης φύσεως, νὰ δεσμεύῃ καὶ διαθέτῃ ὕδατα πρὸς ἄρδευσιν ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ προσώπων καὶ εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Ἐπίσης δύναται νὰ ἐπιβάλῃ περιορισμοὺς εἰς ἰδιοκτησίας ἐπὶ κτημάτων πρὸς ἄρδευσιν, ἀποχέτευσιν καὶ ἀποστράγγισιν τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων καὶ νὰ διατάσσῃ τὴν ἐπίταξιν ἀντλητικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ μέσων διανομῆς ὑδάτων, μηχανημάτων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων χρησίμων διὰ τὰς ἀρδεύσεις, ἀποχετεύσεις καὶ ἀποστραγγίσεις.

3. Διαρκούσης τῆς ἐπιτάξεως αἱ ἀντλητικαὶ ἐγκαταστάσεις καὶ τὰ μηχανήματα λειτουργοῦσι τῇ μερίμνῃ καὶ εὐθύνῃ τοῦ κυρίου αὐτῶν.

Προσωρινὴ ἐπίταξις—Παραγώρησις χρήσεως κλπ.

Ἄρθρον 10.

1. Εἰς κατεπειγούσης φύσεως περιπτώσεις δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, δι' ἀποφάσεώς του, νὰ ἐπιτάσσῃ προσωρινῶς καὶ νὰ παραχωρῇ τὴν χρῆσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ παρόντος Νόμου ὑδάτων, πηγῶν, ἀγωγῶν ἀρδεύσεως κλπ. διὰ τοὺς κατὰ τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ἄρθρον σκοπούς.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ἐπακολουθήσῃ ἀπαλλοτρίωσις, αὕτη θεωρεῖται ἀνατρέχουσα εἰς τὸν χρόνον τῆς ἐπιτάξεως ἥτις διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ ἄχρι τελειώσεως τῆς ἀπαλλοτριωτικῆς διαδικασίας.

2. Ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς περὶ ἐπιτάξεως Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ὀφείλεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ τὸν δικαιοῦχον ἀποζημίωσις χρήσεως, ὡς καὶ ἀποζημίωσις διὰ τὰς τυχὸν καταβαλλομένας ὑπ' αὐτοῦ δαπάνας πρὸς λειτουργίαν μηχανικῶν ἐγκαταστάσεων.

3. Ἐὰν μετὰ τὴν ἐπίταξιν τοῦ κτήματος, ὁ ἰδιοκτήτης αὐτοῦ ἢ ὁ δικαιοῦχος ὁπωσδήποτε ἀποζημιώσεως, ἐκαρπώθη ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει αὐτό, ἡ ὀφειλομένη εἰς τοῦτον ἀποζημίωσις ὑπολογίζεται διὰ μόνον τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐστερήθη οὗτος τῆς χρήσεως καὶ καρπώσεως τοῦ ἐπιταχθέντος.

Ἐπίσης ἡ ὀφειλομένη διὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιτάξεως ἀποζημίωσις συμψηφίζεται πρὸς τὴν ἐπιδικασθησομένην ταυτην διὰ τὴν ἐπιγενομένην τυχὸν ἀπαλλοτρίωσιν.

4. Τὰ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ὀφειλομένης κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀποζημιώσεως, τῶν δικαιούχων ταύτης, τῶν ὑπογρέων εἰς τὴν καταβολὴν αὐτῆς, ὡς καὶ τὰ τοῦ τρόπου καταβολῆς της καθοσιοθήσονται διὰ Β. Δ. ἐκδοθησομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ.

Ὁμοίως καθορίζονται τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν δικαιούχων διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 9 παρ. 2 τοῦ παρόντος Νόμου δέσμευσιν ὑδάτων, τὴν ἐπίταξιν ἢ δέσμευσιν ἀντλησικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ μέσων διανομῆς ὑδάτων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων χρησίμων διὰ τὰς ἀρδεύσεις, ἀπεχετεύσεις καὶ ἀποστραγγίσεις ὡς καὶ διὰ τὴν κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον 9 καὶ τὸ ἄρθρον 7 παρ. 2 τοῦ παρόντος ἐπιβολὴν περιορισμῶν ἐπὶ τῆς χρήσεως ἰδιοκτησιῶν καὶ ἰδιωτικῶν ὑδάτων.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ ἀπαλλοτρίωσις, ἐπίταξις, δέσμευσις, ὡς καὶ ἡ ἐπιβολὴ ἑτέρων βαρῶν καὶ περιορισμῶν, διατάσσονται κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 7, 8, 9 καὶ 10 ὑπὲρ καὶ δαπάναις τῶν ἐκ ταύτης ὠφελουμένων προσώπων.

2. Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 7, 8, 9 καὶ 10 ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δημοσιεύονται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς κατεπειγούσης φύσεως περιπτώσεις αἱ περὶ ἐπιτάξεως, δεσμεύσεως ἢ ἐπιβολῆς περιορισμῶν Ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις, δύνανται νὰ τίθενται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

3. Αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἀποτελοῦσι πλήρη βεβαίωσιν τῆς ἐκ τῶν διατασσομένων ἀναγκαστικῶν μέτρων δημοσίας ὠφελείας.

4. Ἡ ὀφειλομένη λόγῳ τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ ἐπιβολῆς ἐμπραγμάτων βαρῶν ἀποζημίωσις, ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου κατὰ τόπον Προέδρου Πρωτοδικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ παρόντος Νόμου Ἐπιτροπῆς. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν καθορίζονται οἱ δικαιοῦχοι τῆς ἀποζημιώσεως καὶ οἱ ὑπόχρεοι πρὸς καταβολὴν ταύτης.

Ὅπου ἀπαιτεῖται κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ Ἐπιτροπῆς καταμέτρησις καὶ ἀποτύπωσις τοῦ κτήματος, αὕτη ἐνεργεῖται τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ὑπὸ τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Υ. πουργείου Γεωργίας, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 56 καὶ ἐπέκεινα τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 2880. Αἱ σχετικαὶ δαπάναι βαρύνουν τὰ ὑπὲρ ὧν ἡ ἀπαλλοτρίωσις πρόσωπα καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, ἐν τῇ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον δικαιοδοσία του κρίνει ἐκ τῶν ἐνόντων κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 634 ἐπ. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν σχετικὴν γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρούσης Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τὴν ὑπὸ τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπευργείου Γεωργίας καταμέτρησιν τοῦ κτήματος, ὁσάκις αὕτη ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τῆς παρούσης ὁριζόμενα.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν χωρεῖ ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Προέδρου Ἐφετῶν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως. Ὁ Πρόεδρος Ἐφετῶν δικάζει κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν εἰς οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἔνδικον μέσον ὑπόκειται.

5. Οἱ δικαιοῦχοι τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ παρόντος ἀποζημιώσεως, ἐὰν δὲν ἀποδέχωνται τὴν κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον καθοριζομένην ἀποζημίωσιν, δύνανται ν' ἀκολουθήσουν δαπάνας αὐτῶν, τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένην διαδικασίαν.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων, ἐπιτάξεων, δεσμεύσεων καὶ περιορισμῶν τῶν ἐπιβληθέντων δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδοθεισῶν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, ἐφόσον ἡ ὀφειλομένη εἰς τοὺς δικαιούχους ἀποζημίωσις δὲν ἔχει καθορισθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1731)1939 ἢ τοῦ Νόμου 481)1943.

Ἄρθρον 12.

1. Διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν πρὸς ἄρδευσιν διατιθεμένων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ὑδάτων καὶ τὴν δικαιοτέραν καὶ ἐπωφελεστέραν ρύθμισιν τῆς διανομῆς αὐτῶν μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων καλλιεργητῶν, ἐφόσον δὲν ὑφίστανται Ἀναγκαστικοὶ Συνεταιρισμοὶ Ἐγγείων Βελτιώσεων, δύνανται νὰ συνιστῶνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, τριμελεῖς ἢ πενταμελεῖς τοπικαὶ Ἐπιτροπαὶ ἀρδεύσεως ἀποτελούμεναι ἐκ καλλιεργητῶν τῆς ὑπὸ ἄρδευσιν περιοχῆς καὶ Δημοσίων Ὑπαλλήλων προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἁρμοδίας Διευθύνσεως Γεωργίας.

2. Αἱ ὡς ἄνω Τοπικαὶ Ἐπιτροπαὶ Ἀρδεύσεως ἐπιμελοῦνται :

α) Τοῦ καθορισμοῦ τοῦ χρόνου καὶ τῆς σειρᾶς ἀρδεύσεως ἤτοι τῆς συντάξεως τοῦ κανονισμοῦ ἀρδεύσεως.

β) Τοῦ ἐλέγχου τῆς ἐπωφελοῦς καὶ καλῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ ἀρδευτικοῦ ὕδατος, ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων καλλιεργητῶν.

γ) Τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐπιβαλλομένων τελῶν ἀρδεύσεως καὶ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ διατεθέντος ἀρδευτικοῦ ὕδατος.

δ) Τῆς προσλήψεως ὑδρονομέων καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων ἀναγκαιούντων διὰ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῶν διατεθέντων ὑδάτων.

3. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐν λόγῳ Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν, δύναται ἐντὸς 15ημέρου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν νὰ ὑποβληθῇ ἔνστασις ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Ἀγρονομικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τὴν εἰδικὴν σύνθεσίν του ἐκ τῶν Εἰρηνοδίκου, Γεωπόνου καὶ Ἀγρονόμου ὅπερ ἀποφαίνεται ἐντὸς ὁμοίας προθεσμίας ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς αὐτῷ τῆς σχετικῆς ἐνστάσεως.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὡς ἄνω Συμβουλίου δύναται ν' ἀσκηθῇ προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 16 Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἀποφαίνεται ἀμετακλήτως ἐντὸς ὁμοίας ἐπίσης προθεσμίας ὑπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἐν λόγῳ προσφυγῆς εἰς ταύτην.

4. Ὁ ἔλεγχος τῆς διοικήσεως τῶν ἀνωτέρω Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν Ἀρδεύσεως ἀνατίθεται εἰς τὴν παρὰ τῇ Δ)σει Ὑδάτων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας Ὑπηρεσίαν ἐφαρμογῆς Α.Ν. 1924. 1939, ἥτις μετονομάζεται εἰς Ὑπηρεσίαν (Ε. Δ. Τ. Ε. Α.) Ἐλέγχου Διοικήσεως Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν Ἀρδεύσεως, δια-

τηροῦσα κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, τὸ ἦδη ὑπηρετοῦν παρ' αὐτῇ προσωπικόν.

Διὰ τὴν ἐν γένει παρακολούθησιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν Ἀρδεύσεως, ἀποσπῶνται παρὰ τῇ ἀρμοδίᾳ Διευθύνσει Ὑδάτων μέχρι δύο τὸ πολὺ Λογιστικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἔχοντες πτυχίον Ἀνωτάτης ἢ Μέσης Ἐμπορικῆς Σχολῆς, ὡς καὶ εἷς διοικητικὸς τοιοῦτος ἔχων πτυχίον Νομικῆς ἢ Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

5. Οἱ Τμηματάρχαι τῶν Διευθύνσεων Ὑδάτων καὶ Ὑδραυλικῶν Κατασκευῶν ὁσάκις εἰσηγοῦνται θέματα τῆς ἁρμοδιότητός των εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐγγειοβελτιωτικῶν Ἔργων, θεωροῦνται ὡς ἔκτακτα μετὰ ψήφου μέλη τοῦ Συμβουλίου τούτου.

6. Ἡ ὀργάνωσις Νομικῶν Προσώπων τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἐχόντων ὡς σκοπὸν τὴν ἐκτέλεσιν τεχνικῶν ἔργων πάσης φύσεως περιλαμβάνεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Ὑδραυλικῶν Κατασκευῶν, ἡ δὲ παρακολούθησις τῆς λειτουργίας αὐτῶν ἀσκεῖται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 παρ. 2 ζ' τοῦ Νόμου 481)1943 ὁριζόμενα.

"Αρθρον 13.

1. Ἡ μὴ συμμόρφωσις τῶν ὑποχρέων ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὡς καὶ τὰς διατηρουμένας τοιαύτας τοῦ Ν. 481)43 λαμβανομένων μέτρων καὶ ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων, ὡς καὶ ἡ διατάραξις τῶν δικαιούχων ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν κατὰ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω διατάξεις ἀναγνωριζομένων αὐτοῖς δικαιωμάτων, θεωροῦνται ὡς ἀγροτικὰ ἀδικήματα, διωκόμενα, ἐκδικαζόμενα καὶ τιμωρούμενα αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσει παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1010)1937 «περὶ κώδικος Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας» ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

2. Ἐν ἀρνήσει τῶν ὑποχρέων πρὸς καταβολὴν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος καὶ τῶν διατηρουμένων διατάξεων τοῦ Νόμου 481)43 προβλεπομένων τελῶν, εἰσφορῶν καὶ φόρων, διακόπτεται ἡ περαιτέρω παροχὴ αὐτοῖς ἀρδευτικοῦ ὕδατος, τὰ δὲ καθυστερούμενα ποσά, βεβαιούμενα ἁρμοδίως, εἰσπράττονται ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου Νομικοῦ Προσώπου ἢ Ἐπιτροπῆς Ἀρδεύσεως κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

3. Αἱ ἀναγκαιοῦσαι δαπάναι δι' ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἀποζημιώσεις ἐν γένει τῶν εἰς τὴν διοίκησιν, διαχείρισιν καὶ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων ἀπασχολουμένων ὑπαλλήλων βαρύνουσι τὰ ἔσοδα τῶν ἀσκούντων τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν Ἀρδεύσεων ἢ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων, ὑφ' ὧν καὶ καταβάλλονται κατὰ τὰ ἑκάστοτε δι' εἰδικῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὁριζόμενα.

4. Κυροῦνται αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδοθεῖσαι πρὸς τὸν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον σκοπὸν ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

5. Ἡ κατάρτισις τοῦ κατὰ τὸν Νόμον 481)1943 (ἄρθρον 12) Μητρώου ἐπωφελῶν καὶ ἐπιβλαβῶν διὰ τὴν γεωργίαν ὑδάτων, ἐνεργεῖται ὡς πρὸς μὲν τὰ Νομικὰ καὶ γεωργοτεχνικὰ στοιχεῖα ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Ὑδάτων ὡς πρὸς δὲ τὰ Ὑδρολογικὰ καὶ ὑδροτεχνικὰ τοιαῦτα ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Ὑδραυλικῶν Κατασκευῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

"Αρθρον 14.

1. Ἐκτὸς τῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὑποβαλλομένων ἑκάστοτε ὑπὸ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν αὐτοῦ ἀρδευτικῶν ὑδάτων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, τὰ λοιπὰ δημόσια ἢ ἰδιωτικὰ ὕδατα ἐξακολουθοῦσι διεπόμενα ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, ὡς αὗται τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου.

2. Ἐπὶ συγκρούσεως ἑτεροειδῶν χρήσεων τοῦ ὕδατος, ἤτοι πρὸς παραγωγὴν ἐνεργείας ἢ ἄρδευσιν, προκειμένου περὶ παροχετεύσεως μεγίστης παροχῆς οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 200 λίτρων ἀνὰ δευτερόλεπτον ἢ ὑδραυλικῆς δυνάμεως μέχρις 25 ἵππων, τὸ ἁρμόδιον Ἀγρονομικὸν Συμβούλιον τῇ αἰτήσει παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς προτιμητέας ἑκάστοτε χρήσεως. Ἐν ᾗ περιπτώσει προτιμηθῇ ἡ δι' ἄρδευσιν χρῆσις, τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν ἐκδίδει ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Κατὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ Συμβουλίου δύνανται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 παράγ. 4 τοῦ Α. Ν. 1010)37 προβλεπομένης ἐπικολλήσεως, ν' ἀσκηθῇ προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ παρόντος Νόμου, ὑποχρεουμένης νὰ ἀποφασίσῃ ἐντὸς 50ημέρου.

3. Ἐπὶ ὑδάτων μείζονος σπουδαιότητος ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 1381)1944.

"Αρθρον 15.

Αἱ βάσει τοῦ παρόντος Νόμου ἁρμοδιότητες τῶν Περιφερειακῶν Γεωργικῶν Ὑπηρεσιῶν ἀσκοῦνται ἐν τῇ περιοχῇ τῆς ὑπηρεσίας παραγωγικῶν ἔργων Μακεδονίας διὰ τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης καὶ διὰ τῶν Κεντρικῶν ἢ Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτῆς, ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχουν τοιαῦται ὑπὸ τῶν Γεωργικῶν Ὑπηρεσιῶν.

"Αρθρον 16.

1. Παρὰ τῇ ἕδρᾳ ἑκάστης Διευθύνσεως Γεωργίας συγκροτεῖται Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη: α) ἐκ τοῦ Νομάρχου, ὡς Προέδρου, β) τοῦ Διευθυντοῦ Γεωργίας, γ) τοῦ Νομομηχανικοῦ ἢ Ἐπαρχιακοῦ Μηχανικοῦ, δ) τοῦ Διοικητοῦ Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας ἢ τοῦ Ἀγρονόμου, ε) τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Τμήματος Ὑδραυλ. Κατασκευῶν τῆς Περιφερειακῆς Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ στ) τοῦ Προέδρου τῆς ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Νομοῦ Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θεωρεῖται ὡς εὑρισκομένη ἐν ἀπαρτίᾳ ἐφ' ὅσον παρίστανται τὰ τέσσαρα μέλη, ἐξ ὧν τὰ τρία θέλει εἶσθαι ὑποχρεωτικῶς ὁ Διευθυντὴς Γεωργίας, ὁ Νομομηχανικὸς ἢ Ἐπαρχιακὸς Μηχανικὸς καὶ ὁ Διοικητὴς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας ἢ οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ τούτων. Μὴ ὑπάρχοντος Νομάρχου ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Διευθύνσεως Γεωργίας, τῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος καὶ ἐπὶ ἰσοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη προτείνει εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας τὴν λῆψιν παντὸς μέτρου ἐκ τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ προβλεπομένων ἢ, προκαλουμένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐκφράζει γνώμην ἐπὶ τῆς λήψεως τῶν μέτρων τούτων.

"Αρθρον 17.

1. Τὰ ἀρδευτικὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ Σελινοῦντος διατίθενται πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀρδευτικῶν ἀναγκῶν ἁπάντων τῶν ἀγροκτημάτων τῶν περιφερειῶν τοῦ Δήμου Αἰγίου καὶ τῶν Κοινοτήτων Κουλούρας, Κροκόβης, Τεμένης καὶ Βαλμαντίνων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

2. Τὸ Ν. Δ. 1870)42 «περὶ διακανονισμοῦ τῆς ὑδρονομῆς καὶ χρήσεως τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων τοῦ Χειμάρρου Σελινοῦντος» καταργεῖται.

3. Ἡ ἄρδευσις τοῦ Ληλαντίου Πεδίου τῆς Ἐπαρχίας Χαλκίδος διέπεται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τοῦ Νόμου 191)1946 διατηρουμένου ἐν ὅλῳ ἐν ἰσχύϊ.

"Αρθρον 18.

1. Διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κανονισθήσονται πᾶσαι αἱ ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου, καὶ ἰδίᾳ τὰ τῆς συστάσεως καὶ λειτουργίας Εἰδικῶν Ταμείων ἀρδεύσεων, τὰ τῆς συντάξεως ἀρδευτικῶν κανονισμῶν, τὰ τῆς Ἀστυνομίας τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων καὶ τῶν προσώπων ἅτινα θὰ ἔχουν τὴν ἐπίβλεψιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς καλῆς διανομῆς τούτων, τὰ τῆς μισθοδοσίας ἢ ἀποζημιώσεως αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ τῆς ἀμοιβῆς ἢ ἀποζημιώσεως μελῶν καὶ τοῦ Γραμματέως τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἢ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας συνιστωμένων Ἐπιτροπῶν, τὰ τοῦ καθορισμοῦ καὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν ὑποχρεωτικῶν εἰσφορῶν καὶ ἀρδευτικῶν τελῶν ἐκ μέρους τῶν ἀρδευομένων, τὰ τῆς συνθέσεως καὶ ἁρμοδιότητος τῶν παρὰ τῇ Δ)σει Ὑδάτων Τμημάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν, τὰ τῆς ἑρμηνευτικότητος τοῦ Συμβουλίου Ἐγγειοβελτιωτικῶν Ἔργων, τὰ τῆς συστάσεως

Ειδικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν θεμάτων ἐφ' ὧν τοῦτο ἀποφαίνεται, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο σχετικὸν ζήτημα.

2. Τ'απαραίτητα Β. Δ. διὰ τὴν ρυθμισιν τῶν ἀναγκαιουσῶν λεπτομερειῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ζητήματα τῆς 'Αστυνομίας τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων ἐκδίδονται προτάσει τῶν 'Υπουργῶν Γεωργίας καὶ Δημοσίας Τάξεως.

"Αρθρον 19.

1. Εἰς τὸ ἐδάφ. α' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 481)43 ἡ ἐν ἀρχῇ φράσις «εἰσηγεῖται εἰς τὸν 'Υπουργὸν τῆς Γεωργίας καὶ εἰς τὸ Συμβούλιον 'Εγγειοβελτιωτικῶν "Εργων» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «εἰσηγεῖται εἰς τὸν 'Υπουργὸν τῆς Γεωργίας καὶ εἰς τὸ οἰκεῖον Συμβούλιον».

2. Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 7 παρ. πρώτη, 8, 9, παρ. 3, 10, 12 πλὴν τοῦ ἐδαφίου η' τῆς παραγράφου 2, 13, 14 παρ. 1 ἐδάφ. πρῶτον καὶ 15 πλὴν τῆς παραγράφου 3 καὶ τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 4 τοῦ Νόμου 481)1943 «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν δι' ἀρδεύσεις χρησιμοποιουμένων ὑδάτων» ὡς ἐτροποποιήθησαν.

3. Τὸ ἐδάφιον β' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Νόμου 481)1943 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἀπὸ τὸ Τμῆμα 'Εγγείων Βελτιώσεων τὸ ὁποῖον ἐπιμελεῖται τῆς καταρτίσεως γεωργοοικονομικῶν μελετῶν σχετιζομένων μὲ τὴν ἐκτέλεσιν ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων.

4. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων α-ζ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. 481)1943 διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 18 παράγρ. 1 τοῦ παρόντος προβλεπομένων Β. Διαταγμάτων.

5. Ἡ ὀργάνωσις, ἡ ἐποπτεία καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ν. 481)43 συνιστωμένων Εἰδικῶν Ταμείων 'Αρδεύσεως περιλαμβάνονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως 'Υδάτων.

6. Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 1 καὶ τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 1 τοῦ Ν. Δ. 1292)1942 «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν ὑδάτων τῶν Πηγῶν «Κατ' 'Αγιάννη» Σκλαβοχωρίου».

'Επὶ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ὑδάτων ἐφαρμόζονται περαιτέρω αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

"Αρθρον 20.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν δι' ἐκεῖνα μόνον τὰ ἔργα, ὅσα ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ 'Υπουργείου Γεωργίας βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Α. Νόμου 1381)1944.

"Αρθρον 21.

1. 'Απὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου καταργοῦνται:

α) Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 ἕως 6 συμπεριλαμβανομένου, τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 7, αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 9, τοῦ ἄρθρου 11, τοῦ ἐδαφίου η' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 12, τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 14, τῆς παραγρ. 3 καὶ τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 15 καὶ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Νόμου 481)1943.

β) 'Ο Α. Ν. 1924)1939 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν Ν. 4639 καὶ 6075 περὶ 'Αναγκαστικῶν Συνεταιρισμῶν 'Εγγείων Βελτιώσεων» πλὴν τοῦ ἄρθρου 4 αὐτοῦ, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις Νόμου ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Καταργοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 1865)42 «περὶ συστάσεως 'Υδραυλικοῦ Ταμείου 'Αρδεύσεως 'Ανατ. Κορινθίας» ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις σχετικὴ πρὸς τὰ ἀρδευτικὰ ὕδατα τοῦ 'Ασωποῦ Ποταμοῦ, ὧν ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις θέλει ἀσκεῖται τοῦ λοιποῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Κυροῦνται αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 481)43 ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τοῦ 'Υπουργοῦ τῆς Γεωργίας, αἱ ἀφορῶσαι τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ὑδάτων.

"Αρθρον 22.

1. 'Επιτρέπεται ἵνα διὰ Β. Δ. ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ 'Υπουργοῦ Γεωργίας, κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἓνιαῖον κείμενον αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου καὶ αἱ διατηρούμεναι ἐν ἰσχύϊ διατάξεις τοῦ Ν. 481)1943 καὶ λοιπῶν σχετικῶν Νόμων.

2. Κατὰ τὴν κωδικοποίησιν ταύτην, ἥτις θὰ φέρῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ παρόντος Νόμου, ἐπιτρέπεται διάφορος κατάταξις τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων, παραγράφων καὶ ἐδαφίων αὐτῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία διαρρύθμισις, ἐφ' ὅσον διὰ ταύτης δὲν ἀλλοιοῦται ἡ ἔννοια τοῦ κειμένου αὐτῶν.

"Αρθρον 23.

Τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 παράγρ. 3 τοῦ ἀπὸ 8 Μαΐου 1936 Β. Δ)τος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 15.9.34 Δ)τος», ὡς καὶ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Α. Ν. 1246)38 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Α. Ν. 813)37 «περὶ προωθήσεως τῆς ἐντατικῆς καλλιεργείας» καὶ 815)37 «περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων ἀφορώντων τὰ γεωργικὰ μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα» προβλεπόμενα χρηματικὰ ὅρια παροχῆς ἐνισχύσεως ὑπὸ τῶν Γεωργικῶν Ταμείων τῶν Νομῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν μικρῶν ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων ἀναπροσαρμόζονται εἰς τὸ διακοσιαπλάσιον.

'Η ἐκτέλεσις τοῦ ἄρθρου τούτου ἀνατίθεται εἰς τὴν Β' Διεύθυνσιν Γεωργίας τοῦ 'Υπουργείου Γεωργίας.

"Αρθρον 24.

'Η ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Δ. 55)1946 «περὶ κυρώσεως τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 8 Μαΐου Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ 'Υπουργείου Γεωργίας διατάξεων» εἶναι ὅτι αἱ περὶ ὧν ἡ παρ. 1 τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου ὀργανικαὶ θέσεις Γεν. 'Επιθεωρητῶν τοῦ 'Υπουργείου Γεωργίας, αἱ πέραν τῶν τεσσάρων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς αὐτῆς παραγράφου, δὲν καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἄνω Ν. Δ., ἀλλ' ἀπὸ τῆς καθ' οἱονδήποτε τρόπον κενώσεώς των ὑπὸ τῶν κατεχόντων ταύτας Γεν. 'Επιθεωρητῶν, ὧν ἡ ἁρμοδιότης καθορισθήσεται διὰ Β. Δ.

'Εν 'Αθήναις τῇ 14 'Απριλίου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ 'Υπουργικὸν Συμβούλιον

'Ο Πρόεδρος **Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ**

'Ο 'Αντιπρόεδρος **Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ**

Τὰ Μέλη

ΧΡ. ΛΑΔΑΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, Δ. ΧΕΛΜΗΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ. ΛΟΝΤΟΣ, Α. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, Α. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, Θ. ΚΙΖΑΝΗΣ, Δ. ΔΙΓΚΑΣ, Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ.

'Εθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

'Εν 'Αθήναις τῇ 14 'Απριλίου 1948.

'Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης 'Υπουργὸς

ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ

('Εκ τοῦ 'Εθνικοῦ Τυπογραφείου)